

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Tabuci Alexandr xxxx, născut la xx xx xxxx,
originar și domiciliat în mun. xxxx str. xxxx
xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.10.2017 – 30.03.2018;

Instanța de apel: 26.04.2018 – 26.09.2018;

Instanța de recurs: 13.11.2018 – 16.01.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 martie 2018, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Tabuci Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora pe un termen de 5 ani, iar conform prevederilor art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 1 680 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, inculpatul Tabuci Alexandru, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, ilegal, a intrat în posesia substanței narcotice – marijuana, pe care intenționat a păstrat-o ilegal asupra sa, pentru consum propriu, până la 29.08.2017, ora 21:30, când în timpul efectuării măsurilor de menținere a ordinii publice, fiind stopat de către colaboratorii de poliție ai IP Buiucani, mun. Chișinău pe str. Dragomirna 7, mun. Chișinău, acesta a aruncat jos un pachetel din polimer incolor cu o substanță vegetală uscată și mărunțită de culoare verde, care a fost ridicat de către ofițerul de sector Tănăsă Ruslan.

Conform raportului de constatare tehnică-științifică nr.34/12/1-R-4813 din 05.09.2017, masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde aruncată de Tabuci Alexandru, reprezintă marijuana, care se atribuie la substanțe stupefiante, în cantitate de 2,389 gr.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, marijuana în cantitate de 2,389 gr. materie uscată, constituie substanță stupefiantă în proporții mari, care face parte din categoria substanțelor stupefiante, introdusă în lista nr.1, tabelul I a substanțelor stupefiante și psihotrope neutilizate în scopuri medicale, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004, iar conform prevederilor art.11 din Legea nr.382 din 06.05.1999 cu privire la circulația substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor, circulația acestor substanțe narcotice, este limitată și se face doar în scopuri științifice.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Tabuci Alexandru, în baza art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcție și de a exercita orice activitate în circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani și a încasa de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile judiciare.

În motivarea apelului a indicat că pedeapsa aplicată este prea blândă, iar instanța nu a ținut cont de lipsa circumstanțelor atenuante. La fel, acuzatorul de stat nu este de acord cu respingerea cerinței sale de încasare de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raportului de constatare tehnică-științifică nr.34/12/1-R-4813 din 05.09.2017.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate

corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Tabuci Alexandru în săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a menționat că, cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel legalitatea sentinței atacate a fost verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

În această ordine de idei, instanța de apel a subliniat că, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, recunoscându-și vina, fără a solicita administrarea de noi probe, a solicitat prin înscris autentic examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții, iar instanța de fond prin încheierea protocolară a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, verificând legalitatea acesteia, a constatat că, prima instanță respectând dispozițiile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă, legală și proporțională pentru infracțiunea săvârșită, ajungând la concluzia corectă de a suspenda condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, luând în considerație personalitatea inculpatului, nu are antecedente penale, pentru prima dată a comis o infracțiune, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

Astfel, argumentele privind necesitatea aplicării unei pedepse mai aspre, cu izolarea de societate a inculpatului, au fost respinse de către instanța de apel, ca fiind considerate declarative, că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal nu va atinge scopul pedepsei, iar prezența circumstanțelor stabilite de instanța de fond au fost corect apreciate în vederea stabilirii unei pedepse condiționate.

Referitor la încasarea de la inculpatul a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnică-științifică nr.34/12/1-R-4813 din 05.09.2017, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, or, acestea reprezintă cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd de a fi încasate din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare în asemenea caz.

6. Procurorul declarând recurs ordinar, invocând drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că aplicarea pedepsei prea blânde nu va atinge scopul de reeducare consfințit de legea penală, instanțele inferioare neglijând prevederile art.art.61, 75 Cod penal, iar concluziile instanțelor inferioare privind individualizarea pedepsei stabilite inculpatului sunt eronate, fiind în contradicție cu probele administrate și neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

Concluzia instanței de respingere a solicitării privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 1 680 lei pentru efectuarea expertizei tehnică-științifică este neargumentată.

S-a menționat că prin modificările operate la Legea procesual penală din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, alin.(2) al art.143 din Cod de procedură penală, a fost abrogat.

Consideră, că ținând cont de prevederile art.art.227, 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile pentru efectuarea expertizei urmau a fi încasate din contul inculpatului, dat fiind faptul că efectuarea cheltuielilor într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui care a comis-o și ca urmare, cheltuielile sunt imputate persoanei condamnate pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

În context, recursul este axat pe aceleași afirmații, care au fost invocate în apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru declararea recursului, recurentul a indicat prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată, că nici una din prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, la care se referă autorul recursului, nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței unor erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, în contextul ce urmează se vor puncta raționamentele care au stat la baza acestei concluzii.

Colegiul penal nu reține drept corectă poziția recurentului, precum că instanța de apel neîntemeiat a respins cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnică-științifică nr.34/12/1-R-4813 din 05 septembrie 2017 în mărime de 1 680 lei. În speță, se atestă că, potrivit art.art.227 alin.(1) și (3), 229 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloace necesare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata acestora poate influența substanțial situația materială a acestuia, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Reieșind din prevederile normelor sus menționate și circumstanțele cauzei, prima instanță a conchis ca cheltuielile judiciare să fie trecute în contul statului.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor dosarului și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Activitatea instanței de apel privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Referirea recurentului la Legea nr.316 din 22.11.2017, prin care a fost exclus alin.(2) din art.143 Cod penal, nu poate fi reținută, deoarece respectiva Lege a intrat în vigoare la 09.02.2018, pe când infracțiunea a fost comisă până la aceste modificări.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel în mod just și echitabil a stabilit că cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat în mărime de 1 680 lei, suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnică-științifică nr.34/12/1-R-4813 din 05 septembrie 2017, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce pot fi trecute în contul statului, iar

normele procedurale nu prevăd în mod imperativ achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că recurentul își exprimă dezacordul aplicării de către instanțele de fond a prevederilor art.90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilite inculpatului, adoptând soluții eronate în acest sens, solicitând excluderea prevederilor art.90 Cod penal.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că lui Tabuci Alexandr în baza art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora pe un termen de 5 ani, executarea pedepsei închisorii fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an, adică în limitele sancțiunii și nu în alte limite decât cele prevăzute de lege.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca aceasta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, în limitele de la 1 la 5 ani.

Infracțiunea de comiterea căreia Tabuci Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat, prevede pedeapsa închisorii de până la 4 ani, iar potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Pedeapsa penală, potrivit art.61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, însă executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanțele de judecată au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei.

Instanța de recurs reține, că pedeapsa stabilită lui Tabuci Alexandr, este în limitele sancțiunii prevăzute la art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal și nu au fost stabilite oarecare interdicții sau impedimente în aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Oportunitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal se decide motivat de către instanțele de judecată și în cazul dat, instanțele corect au ținut cont de toate circumstanțele cauzei, persoana vinovatului, cât și lipsa circumstanțelor agravante.

Colegiul penal menționează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite

și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Totodată, este firesc să se țină cont de aceia că practica judiciară demonstrează că aplicarea formală a unor pedepse cât mai aspre generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt care duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, instanța de recurs relevă că, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

La fel, se subliniază că, sintagma suspendarea condiționată înseamnă liberarea condiționată de la executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare, cu respectarea anumitor condiții impuse de instanța de judecată.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanțele și-au argumentat hotărârea în sensul aplicării art.90 Cod penal, corect ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate și va atinge scopul restabilirii echității sociale.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal conchide că argumentele invocate de procuror sânt vădit nefondate, fapt ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Tabuci Alexandr xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 14 februarie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac